

най любезниятъ чловѣкъ, че е былъ звѣздата на помпейското юношество оѣти тогасъ че една пріятна гордость са съживява чрезъ въспоминаніята ѝ. И самото самоволно обработване на цвѣтъята въ градината на Главка, съживяваше помена му въ ума ѝ, и туй въспоминаніе бѣше най пріятната ѝ радостъ, заради туй когѣто са отказа да каже на какво прилича Юна, тя може бы лишена отъ зрѣніе не можеше да си състави нѣкоя идея, защото, сичко що е пріятно, сичко що е вѣчно въ природата, тя вѣрваше че са заключава въ Главка. Ако нѣкой отъ читателитѣ ми е либилъ въ нѣжната си младость, и като си го припомня сега са засмива, въ възрастъ въ който фантазіята господствува надъ разсѣдка, пека той каже да ли младата любовь, посрѣдъ толкови неопредѣленни и странни свойства, не е най способна да вдѣхва ревность. Тука азъ не търся причината, азъ просто го исповѣдамъ че е тѣй.

Главкъ са завържъ подиръ една година въ Помпея и тя година приложена на възраста на Недія като допълняше на болката и на жестокитѣ ѝ страданія, бѣ развила и ума и сърцето на момичето. Когато афинянинтъ, който я считаше еще за дѣте и по възраста и по ума ѝ, я прегържъ невинно, когѣто той цалунж меката ѝ ланита, Недія като чрезъ тайно откровеніе неволно и въ часа оѣти, че предишнитѣ ѝ чувствованія на която ти до сега са предаваше невинно, бѣжъ чувствованія на любовь. Предназначена отъ сѣдбата си за да бѣде чрезъ рѣката на Главка отървана отъ тираниско робство и да ижа за убѣжище неговата стрѣха, предназначена за да подыше, за кратко време, сѣщія въздухъ, тя бѣ осѣдена да чуе отъ собствениитѣ му уста че той, Главкъ, обыча друга, и туй го чу въ минутата когѣто сърцето ѝ оѣщаше пѣрвата стремителность на една сладостна радостъ, на едно безкрайно упоеніе; тя видѣ себе си осѣдена да иде при съверницата си като робыня и слугыня на любовь; тя тосъ часъ разумъ истынната, която отъ испытность до сега не разумваше; разумъ горчивата истина, че нейното сѣществованіе е малозначуще, особенно предъ Главка, който бѣше сичко предъ нейнитѣ очи! Не е слѣдователно чудно ако таквызи противоположны чувствованія подигнажъ въ страждущето ѝ сърце отчаяна и упорна война, не е чуано ако любовьта, която управляше сичкитѣ ѝ душевны движенія, не бѣ любовь отъ по чистъ изворъ! Тя идваше въ ужасъ нѣкога като помысляше само че Главкъ може да открие тайната ѝ, а другій пѣтъ пакъ са сѣрдеше зашо той не я оѣщаше, което знача че той ниго са грижаше за нея; и можаше ли Главкъ да си въобрази нѣкога нейнитѣ неразумы исканія?